

Taxon Pinus monticola

Název taxonu	Pinus monticola
Vědecký název taxonu	Pinus monticola
Jména autorů, kteří taxon p...	Dougl. ex D. Don
Český název	borovice pohorská
Synonyma (zahradnicky pou..	nepoužívají se
Autor	Pavel Bulíř (pavel_bul_@unknown.cz)
Kategorie	Druh
Nadřazená kategorie	Pinus

Biogeografické regiony

Biogeografické regiony	oblast Skalistých hor (severozápad SA) a oblast Sierra Madre (jihozápad SA)
Biogeografické regiony - po..	přirozeně rozšířena v horských lesích v západních částech USA a Kanady, od Britské Kolumbie až po severní oblasti v Kalifornii.

Zařazení

Pěstitelská skupina	Jehličnatý strom stálezelený
Životní forma	Fanerofyt

Popisné a identifikační znaky

Habitus	20-25 (30) m velký strom, s poměrně hustou přeslenitě stavěnou korunou, zejména v mládí úzce kuželovitou, později však až válcovitou, s větvemi takřka vodorovně rozloženými, jen na koncích lehce vystoupavě orientovanými.
Výhony	žlutavé až červenohnědé mladé výhony jsou jemně a krátce chlupaté.
Pupeny	nápadně špičaté, vejcovité a pryskyřičnaté.
Listy	upořádané po 5-ti ve svazečku, celkově šedavě zelené (na bocích jehlice bělavě sivé), zhruba 60-110 x 0,7-1 mm velké, relativně tuhé, na koncích tupě zašpičatělé, velmi jemně oddáleně pilovité na svém okraji, s pochvami až 1,8 cm velkými a opadavými již v prvním roce.
Plody	šišťice obvykle 10-25 x 3-4 cm velké a žlutohnědé, zřetelně k oběma koncům zúžené, mírně zakřivené a potřísněné pryskyřicí, plodní šupiny jen tenké dřevnaté až kožovité, spodní nazpět zahnuté, štítky jsou tenké, na hřbetní straně jen nevýrazně vypouklé, avšak s podélným kýlem a ostrým okrajem, pupek je

	t mavě hnědý, špičatý.
Kůra a borka	u mladých jedinců je hladká šedá až šedohnědá, později podélně, spíše mělce rozpukaná.
Možnost záměny taxonu (+..	Pinus strobus - širší kuželovitá koruna se v průběhu stárnutí mění na korunu malebně nepravidelnou, mladé výhony jsou tenké zelenavé, jen řídce chlupaté (alespoň pod svazečky jehlic), jehlice jsou pilovité na okraji, na líci nápadně tmavo zelené, na bocích s bělavými pruhy průduchů, celkově z dálky modrozelené, šišťice zřetelně pryskyřčnaté, podlouhlé, prohlé, plodní šupiny mají ploché, matně hnědý štítek; Pinus peuce - užší a pravidelně kuželovitá koruna, jehlice více přitisklé k větvičce, řady průduchů jsou pozorovatelné i na hřbetě jehlice, větvička lysá, lesklá, žlutozelená, šišťice mohutnější, plodní šupiny šištic širší, vyklenuté a nažloutlé.
Dlouhověkost	středněvěká

Nároky na stanoviště

Faktor světla - slunce	✓
Faktor světla - polostín	✓
Faktor světla - poznámka	v mladším věku toleruje i dílčí přistínění podobně jako P. strobus či P. parviflora, v dospělosti je dřevinou plně světlo milnou.
Faktor tepla	poměrně dobře mrazuvzdorná, vhodná do oblastí II-IV.
Faktor vody	pro její pěstování jsou vhodnější stanoviště poněkud vlhčí, ideálně alespoň čerstvě vlhké, preferuje rovněž vyšší vzdušnou vlhkost, vůči suchému vzduchu je tolerantní.
Faktor půdy	poměrně nenáročný druh, při dostatečné půdní vlhkosti a propustnosti půd roste dobře i na stanovištích minerálně chudých, písčitých a kamenitých.

Užitné vlastnosti

Období hlavního estetického...	X-III
Použití	dosud poněkud méně rozšířený a používaný druh, vhodný pro solitérní i skupinové použití, především jako doplňková dřevina, cenná svým vztahem ke světlu a vyšší odolností k houbovým chorobám vyskytujícím se především na jehlicích (zejména ve srovnání s dalšími 5-ti jehličkatými druhy borovic).
Choroby a škůdci	poněkud vyšší citlivost k napadení rzí vejmutovkovou - Cronartium ribicola.
Růstové i jiné druhově spec..	snáší imisní zatížení a městské prostředí.

Množení

Množení Přímý výsev, Roubování, Roubování - Kopulace a Roubování - Za kůru

Množení - poznámka původní druh především generativně, zřídka roubováním.

Celky sbírek

Celky sbírek v areálu ZF

- [BZA - Panoptikum / Botanická zahrada a arboretum Brno](#)